

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Den europæiske indskudsforsikringsordning (EDIS)

(2017/C 088/15)

Ordfører: Hans-Jörg Duppré (DE/EPP), leder af distriktsmyndigheden i Südwestpfalz

Basisdokument: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 med henblik på oprettelsen af en europæisk indskudsforsikringsordning
COM(2015) 586 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Betragtning 6

<i>Kommissionens tekst</i>	<i>RU's ændringsforslag</i>
<p>Den seneste krise har vist, at det indre markeds funktion kan være truet, og at der er en stigende risiko for finansiel fragmentering. At en bank, som er forholdsvis stor sammenlignet med den nationale banksektor, bliver nødlidende, eller at en del af den nationale banksektor bliver nødlidende på én og samme tid, kan medføre, at nationale indskudsgarantiordninger bliver sårbare over for store lokale chok, selv med de supplerende finansieringsmekanismer i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU. De nationale indskudsgarantiordningers sårbarhed over for store lokale chok kan bidrage til en negativ vekselvirkning mellem banker og den lokale stat, hvilket undergraver ensartetheden af indskudsbeskyttelsen, bidrager til en mangel på tillid hos indskydere og medfører ustabile markeder.</p>	<p>Den seneste krise har vist, at det indre markeds funktion kan være truet, og at der er en stigende risiko for finansiel fragmentering. At en bank, som er forholdsvis stor sammenlignet med den nationale banksektor, bliver nødlidende, eller at en del af den nationale banksektor bliver nødlidende på én og samme tid, kan medføre, at nationale indskudsgarantiordninger bliver sårbare over for store lokale chok, selv med de supplerende finansieringsmekanismer i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU, hvis de nationale indskudsgarantiordninger, der fastlægges ved dette direktiv, ikke bliver fuldt gennemført eller ikke yder en tilstrækkelig finansiel sikkerhed. De nationale indskudsgarantiordningers sårbarhed over for store lokale chok kan bidrage til en negativ vekselvirkning mellem banker og den lokale stat, hvilket undergraver ensartetheden af indskudsbeskyttelsen, bidrager til en mangel på tillid hos indskydere og medfører ustabile markeder.</p>

Begrundelse

Ændringsforslaget skal tydeliggøre, at de nationale indskudsgarantiordninger, der fastlægges ved direktiv 2014/49/EU og skal gennemføres i de enkelte landes lovgivning, er særligt sårbare, hvis de ikke gennemføres i fuldt omfang, og de nationale fonde ikke sikres tilstrækkelige midler.

Anbefalet ændring 2

Betragtning 8

Kommissionens tekst	RU's ændringsforslag
<p>Selv om direktiv 2014/49/EU i væsentlig grad forbedrer nationale ordningers kapacitet til at godtgøre indskydere, er der inden for bankunionen behov for mere effektive indskudsgarantiordninger til at sikre tilstrækkelige finansielle midler til understøttelse af tilliden hos alle indskydere og dermed sikre den finansielle stabilitet. EDIS vil øge bankunionens modstandskraft over for kommende kriser, idet risikoen deles mere bredt, og give den samme beskyttelse til forsikrede indskydere og således understøtte et velfungerende indre marked.</p>	<p>Selv om direktiv 2014/49/EU i væsentlig grad forbedrer nationale ordningers kapacitet til at godtgøre indskydere, er der i påkommende tilfælde inden for bankunionen behov for mere effektive indskudsgarantiordninger til at sikre tilstrækkelige finansielle midler til understøttelse af tilliden hos alle indskydere og dermed sikre den finansielle stabilitet. Et effektivt fungerende EDIS vil øge bankunionens modstandskraft over for kommende kriser, idet risikoen deles mere bredt, og give den samme beskyttelse til forsikrede indskydere og således understøtte et velfungerende indre marked. Det forudsætter dog, at der i alle medlemsstater ved gennemførelse af direktiv 2014/49/EU etableres de samme forudsætninger, hvilket undersøges af Kommissionen frem til 31.12.2016 i forbindelse med udarbejdelsen af en rapport. Ifølge retningslinjerne for bedre regulering gennemfører Kommissionen i samme periode en konsekvensanalyse af det fremlagte forslag, hvor blandt andet aspekter vedrørende sikring af institutter også tages i betragtning.</p>

Begrundelse

Direktiv 2014/49/EU bestemmer i artikel 19, stk. 5, at Kommissionen frem til 2019 skal udarbejde en rapport om de nationale garantiordningers funktionsmåde i en europæisk ordning. Da det nu offentliggjorte forslag til forordning allerede blev fremlagt før offentliggørelsen og umiddelbart er baseret på velfungerende nationale garantiordninger, bør Kommissionens rapport fremlægges allerede i indeværende år for at muliggøre en praksisbaseret diskussion. Det samme gælder for den konsekvensanalyse, der skal udarbejdes.

Anbefalet ændring 3

Betragtning 15

Kommissionens tekst	RU's ændringsforslag
<p>For at sikre lige konkurrencevilkår på det indre marked som helhed er denne forordning i overensstemmelse med direktiv 2014/49/EU. Den supplerer reglerne og principperne i nævnte direktiv for at sikre, at EDIS er velfungerende, samt at der er midler i passende omfang til rådighed for denne. Den materielle lovgivning om indskudsgaranti, der skal gælde inden for rammerne af EDIS, vil derfor være i overensstemmelse med den ved direktiv 2014/49/EU harmoniserede lovgivning, som finder anvendelse på de nationale indskudsgarantiordninger eller udpegede myndigheder i de ikkedeltagende medlemsstater.</p>	<p>For at sikre lige konkurrencevilkår på det indre marked som helhed er denne forordning i overensstemmelse med direktiv 2014/49/EU. Den supplerer reglerne og principperne i nævnte direktiv for at sikre, at EDIS er velfungerende, samt at der er midler i passende omfang til rådighed for denne. Dermed tager den særligt højde for den indbyrdes afhængighed mellem en stabil økonomi og de lokale og regionale bankers samt de erhvervsfremmende bankers aktiviteter. Disse institutter støtter primært støtteforanstaltninger på lokalt, regionalt og nationalt plan finansielt. Den materielle lovgivning om indskudsgaranti, der skal gælde inden for rammerne af EDIS, vil derfor være i overensstemmelse med den ved direktiv 2014/49/EU harmoniserede lovgivning, som finder anvendelse på de nationale indskudsgarantiordninger eller udpegede myndigheder i de ikkedeltagende medlemsstater.</p>

Begrundelse

Ændringen skal sikre, at de offentlige bankers rolle tages tilstrækkeligt i betragtning i forslaget.

Anbefalet ændring 4

Artikel 1, stk. 3

<i>Kommissionens tekst</i>	<i>RU's ændringsforslag</i>
<p>Artikel 2 affattes således:</p> <p>»Artikel 2</p> <p>Anvendelsesområde</p> <p>1. Med henblik på SRM anvendes denne forordning på følgende enheder:</p> <p>a) kreditinstitutter, der er etableret i en deltagende medlemsstat</p> <p>b) moderselskaber, herunder finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, der er etableret i en af de deltagende medlemsstater, hvis de er underlagt ECB's tilsyn på et konsolideret grundlag i henhold til artikel 4, stk. 1, litra g), i forordning (EU) nr. 1024/2013</p> <p>c) investeringsselskaber og finansieringsinstitutter, der er etableret i en deltagende medlemsstat, hvis disse er omfattet af ECB's tilsyn på et konsolideret grundlag med moderselskabet i henhold til artikel 4, stk. 1, litra g), i forordning (EU) nr. 1024/2013.</p> <p>2. Med henblik på EDIS anvendes denne forordning på følgende enheder:</p> <p>a) deltagende indskudsgarantiordninger som defineret i artikel 3, stk. 1a, nr. 1)</p> <p>b) kreditinstitutter tilsluttet deltagende indskudsgarantiordninger.</p> <p>Hvor der i denne forordning skabes rettigheder eller pligter for en deltagende indskudsgarantiordning, som forvaltes af en udpeget myndighed som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 18), i direktiv 2014/49/EU, anses disse rettigheder eller pligter for at være den udpegede myndigheds.«</p>	<p>Artikel 2 affattes således:</p> <p>»Artikel 2</p> <p>Anvendelsesområde</p> <p>1. Med henblik på SRM anvendes denne forordning på følgende enheder:</p> <p>a) kreditinstitutter, der er etableret i en deltagende medlemsstat</p> <p>b) moderselskaber, herunder finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, der er etableret i en af de deltagende medlemsstater, hvis de er underlagt ECB's tilsyn på et konsolideret grundlag i henhold til artikel 4, stk. 1, litra g), i forordning (EU) nr. 1024/2013</p> <p>c) investeringsselskaber og finansieringsinstitutter, der er etableret i en deltagende medlemsstat, hvis disse er omfattet af ECB's tilsyn på et konsolideret grundlag med moderselskabet i henhold til artikel 4, stk. 1, litra g), i forordning (EU) nr. 1024/2013.</p> <p>2. Med henblik på EDIS anvendes denne forordning på følgende enheder:</p> <p>a) deltagende indskudsgarantiordninger som defineret i artikel 3, stk. 1a, nr. 1)</p> <p>b) kreditinstitutter tilsluttet deltagende indskudsgarantiordninger.</p> <p>3. Med henblik på EDIS gælder denne forordning derimod ikke for erhvervsfremmende banker som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 16) (ny).</p> <p>Hvor der i denne forordning skabes rettigheder eller pligter for en deltagende indskudsgarantiordning, som forvaltes af en udpeget myndighed som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 18), i direktiv 2014/49/EU, anses disse rettigheder eller pligter for at være den udpegede myndigheds.«</p>

Begrundelse

De erhvervsfremmende banker adskiller sig væsentligt fra de øvrige bankmodeller. Selvom de henter refinansiering på kapitalmarkederne, har de på grund af deres art og forhåndenværende kapitalomfang en meget lav insolvensrisiko. De bør derfor være undtaget for reglerne vedrørende indskudsgarantiordninger.

Anbefalet ændring 5

Artikel 1, stk. 4

Kommissionens tekst	RU's ændringsforslag
<p>I artikel 3 ændres således:</p> <p>a) I stk. 1 tilføjes følgende som nr. 55), 56) og 57):</p> <p>»55) »deltagende indskudsgarantiordninger«: indskuds- sgarantiordninger som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1) i direktiv 2014/49/EU, som er indført og officielt anerkendt i en deltagende medlemsstat</p> <p>56) »udbetalingshændelse«: en forekomst af indisponi- ble indskud som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 8), i direktiv 2014/49/EU i relation til et kreditinstitut tilsluttet en deltagende indskudsgarantiordning</p> <p>57) »Indskudsforsikringsfondens disponible finansielle midler«: kontanter, indskud og aktiver med lav risiko, som kan realiseres inden for et tidsrum, der ikke overskrider perioden i artikel 8, stk. 1, i direktiv 2014/49/EU«</p>	<p>I artikel 3 ændres således:</p> <p>a) I stk. 1 tilføjes følgende som nr. 16) (nyt), 55), 56) og 57):</p> <p>»16) (nyt). Som »erhvervsfremmende bank« betegnes et foretagende eller en enhed, der er oprettet af centralregeringen eller en regional myndighed i en medlemsstat, og som yder støttelån på ikke- konkurrencemæssigt grundlag uden vinding for øje med henblik på at fremme denne regerings eller myndigheds almene samfundsmæssige målsætninger, forudsat at regeringen eller myn- digheden har en forpligtelse til at afdække foretagendets eller enhedens økonomiske grund- lag og opretholde dets/dens levedygtighed i hele dets/dens levetid, eller at mindst 90 % af dets/ dens oprindelige finansiering eller af det støt- telån, der ydes, direkte eller indirekte garanteres af medlemsstatens centralregering eller af en regional myndighed i medlemsstaten</p> <p>55) »deltagende indskudsgarantiordninger«: indskud- sgarantiordninger som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1) i direktiv 2014/49/EU, som er indført og officielt anerkendt i en deltagende medlemsstat</p> <p>56) »udbetalingshændelse«: en forekomst af indisponi- ble indskud som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 8), i direktiv 2014/49/EU i relation til et kreditinstitut tilsluttet en deltagende indskudsgarantiordning</p> <p>57) »Indskudsforsikringsfondens disponible finansielle midler«: kontanter, indskud og aktiver med lav risiko, som kan realiseres inden for et tidsrum, der ikke overskrider perioden i artikel 8, stk. 1, i direktiv 2014/49/EU«</p>

Begrundelse

Definitionen i afdeling 1, artikel 3, punkt 27, i forordning (EU) 2015/63, bør anvendes, da den er at foretrække med henblik på ensartethed, idet den indeholder alle væsentlige elementer, og idet der bør undgås forskellige definitioner af begreber i retsakter.

Anbefalet ændring 6

Artikel 74c, stk. 5

Kommissionens tekst	RU's ændringsforslag
<p>Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 93 med henblik på at præcisere en risikobaseret metode til beregning af bidrag i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2.</p>	<p>Kommissionen fremlægger forslag med henblik på at præcisere en risikobaseret metode til beregning af bidrag i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2.</p>
<p>Den vedtager en delegeret retsakt, som præciserer metoden til beregning af de bidrag, der skal betales til deltagende indskudsgarantiordninger og, for så vidt angår alene genforsikringsfasen, til Indskudsforsikringsfonden. I denne delegerede retsakt baseres beregningen på de dækkede indskudsbeløb og omfanget af den risiko, som hvert enkelt kreditinstitut har påtaget sig, set i forhold til alle andre kreditinstitutter, der er tilsluttet samme deltagende indskudsgarantiordning.</p>	<p>Den foreslår en regulering, som præciserer metoden til beregning af de bidrag, der skal betales til deltagende indskudsgarantiordninger og, for så vidt angår alene genforsikringsfasen, til Indskudsforsikringsfonden. Beregningen baseres på de dækkede indskudsbeløb og omfanget af den risiko, som hvert enkelt kreditinstitut har påtaget sig, set i forhold til alle andre kreditinstitutter, der er tilsluttet samme deltagende indskudsgarantiordning. Dermed tages tilstedeværelsen af yderligere, frivillige, nationale garantiordninger også i betragtning.</p>
<p>Den vedtager en anden delegeret retsakt, som præciserer metoden til beregning af de bidrag, der skal betales til Indskudsforsikringsfonden fra og med genforsikringsfasen. I denne anden delegerede retsakt baseres beregningen på de dækkede indskudsbeløb og omfanget af den risiko, som hvert enkelt kreditinstitut har påtaget sig, set i forhold til alle andre kreditinstitutter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra b). Begge delegerede retsakter skal omfatte en beregningsformel, specifikke indikatorer, risikoklasser for medlemmerne, tærskler for risikovægte tildelt specifikke risikoklasser og andre nødvendige elementer. Ved vurderingen af omfanget af risikoen lægges følgende kriterier til grund:</p>	<p>Den foreslår en anden regulering, som præciserer metoden til beregning af de bidrag, der skal betales til Indskudsforsikringsfonden fra og med genforsikringsfasen. Beregningen baseres på de dækkede indskudsbeløb og omfanget af den risiko, som hvert enkelt kreditinstitut har påtaget sig, set i forhold til alle andre kreditinstitutter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra b). Begge delegerede retsakter skal omfatte en beregningsformel, specifikke indikatorer, risikoklasser for medlemmerne, tærskler for risikovægte tildelt specifikke risikoklasser og andre nødvendige elementer. Ved vurderingen af omfanget af risikoen lægges følgende kriterier til grund:</p>
<p>a) instituttets tabsabsorberende evne</p>	<p>a) instituttets tabsabsorberende evne</p>
<p>b) instituttets evne til at opfylde sine kort- og langsigtede forpligtelser</p>	<p>b) instituttets evne til at opfylde sine kort- og langsigtede forpligtelser</p>
<p>c) stabiliteten og sammensætningen af instituttets finansieringskilder og dets ubehæftede højlikvide aktiver</p>	<p>c) tilstedeværelse af en velfungerende, institutsikringsordning i henhold til artikel 113, stk. 7, i forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber (EU) nr. 575/2013 samt artikel 4 i direktiv om indskudsgarantiordninger 2014/49/EU;</p>
<p>d) kvaliteten af instituttets aktiver</p>	<p>d) stabiliteten og sammensætningen af instituttets finansieringskilder og dets ubehæftede højlikvide aktiver</p>
<p>e) instituttets forretningsmodel og ledelse</p>	<p>e) kvaliteten af instituttets aktiver</p>
<p>f) omfanget, hvori instituttets aktiver er ubehæftede.</p>	<p>f) instituttets forretningsmodel og ledelse</p>
	<p>g) omfanget, hvori instituttets aktiver er ubehæftede.</p>

Begrundelse

Ændringerne skal sikre en tilpasning af beregningsmetoden i forhold til de kreditinstitutter, der har frivillige garantiordninger. Det skal sikres, at tilskyndelsen til at opretholde frivillige (tillægs)ordninger ikke undergraves af en dobbelt betalingspligt. Derudover skal det slås fast, at beregningsmetoden ikke alene fastlægges af Kommissionen, men skal hvile på solide lovgivningsprocedurer.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Indledende bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender, at den globale økonomiske krise har skabt en tiltagende mistro i befolkningen til store dele af banksektoren. Enkelte store bankers højrisikospekulationer har i væsentlig grad bidraget til krisen og var desuden en af flere årsager til de finansielle systemers sammenbrud. Redningspakkerne til bankerne af systemisk betydning var i økonomisk sammenhæng uundgåelige, men de førte til væsentlig kritik fra borgerne af medlemsstaternes hæftelse for risikable forretningsmetoder i primært private finansinstitutter. Det er derfor tvungende nødvendigt at sikre, at relevante forslag til en europæisk indskudsgarantiordning styrker borgernes tillid til den europæiske banksektor med lige stor effekt i alle medlemsstater;

2. understreger, at der er en entydig sammenhæng mellem medlemsstaternes økonomiske stabilitet og de lokale bankers stabilitet. Derfor må systemet, der ligger til grund for en europæisk bankunion, ikke betragtes isoleret, men skal altid ledsages af økonomipolitiske kontrolforanstaltninger på medlemsstatsniveau for at etablere og sikre den økonomiske stabilitet. I nogle medlemsstater kan nationale bestemmelser i insolvenslovgivningen for eksempel føre til langvarige procedurer, hvor eksigible dokumenter kun kan fuldbyrdes med væsentlige forsinkelser. Sådanne bestemmelser er i modstrid med målene i Kommissionens forslag, da en afvikling af bankerne i tilfælde af hæftelse blive vanskeliggjort eller i værste fald udelukket;

3. støtter i den sammenhæng Kommissionens bestræbelser på i relation til bankunionen at genetablere borgernes tillid. Den økonomiske og finansielle krise afslørede svage punkter i banksystemet, som i næste fase konsekvent skal afhjælpes. Direktivet om indskudsgarantiordningen fra 2014 samt direktivet om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber har på de væsentlige områder bidraget hertil, men er stadig ikke gennemført i alle medlemsstater. I den sammenhæng skal det ligeledes bemærkes, at forslaget bestemmer, at medlemsstaterne skal videreføre de eksisterende, nationale indskudsgarantifonde parallelt med de fælles europæiske fonde, mindst frem til fuld garanti er sikret ved indskudsgarantiordningen;

4. erkender, at indskudsforsikringsordningens overgang fra nationalt til europæisk niveau er vigtig, idet der er tale om en — ikke ufarlig — proces, der principielt kan garantere sikkerheden for EU-borgernes indskud. Dette forudsætter imidlertid, at Kommissionen først udarbejder en konsekvensanalyse, at direktivet om indskudsgarantiordningen er gennemført i alle medlemsstater, og at de eksisterende risici mindskes. Kun på den måde kan ordningen ud over at beskytte indskud også styrke den finansielle stabilitet og reducere forbindelserne mellem bankerne og statsgælden yderligere;

5. er af den opfattelse, at alle medlemsstater først skal gennemføre direktivet om indskudsgarantiordningen, før det overvejes at etablere en europæisk indskudsgarantiordning. Det gælder navnlig med hensyn til de harmoniserede mål for den finansielle opbygning af en indskudsgarantiordning samt muligheden for anvendelse af midler (herunder også præventive tiltag samt tiltag til sikring af institutterne). Etablering af en europæisk indskudsgarantiordning uden forudgående sikring af tilpasning til de nationale garantiordninger ville fratage de medlemsstater, der endnu ikke har gennemført direktivet om indskudsgarantiordningen, tilskyndelsen til gennemførelse heraf. Den europæiske indskudsgarantiordning må under ingen omstændigheder resultere i, at stabile og produktive fonde kommer til at hæfte for ustabile systemer, hvor de ikke har nogen indflydelse på risikostyringen. I den sammenhæng henvises der ligeledes til, at direktivet om indskudsgarantiordningen indeholder en bestemmelse om, at der skal udarbejdes en rapport om samarbejdet mellem de nationale indskudsgarantiordninger frem til 2019. En tilsvarende rapport er forudsætning for indførelse af en europæisk indskudsgarantiordning;

6. bekræfter i den sammenhæng igen indholdet i udtalelsen vedrørende de opfølgende foranstaltninger på de fem formænds rapport: Gennemførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union;
7. slår fast, at bankerne i medlemsstaterne er væsentligt forskellige både med hensyn til form og størrelse samt arbejdsmåde. Derudover eksisterer der forskellige modeller for ejerskabs- og støttestrukturer, som kan bevirke væsentlige forskelle, hvad angår den strategiske struktur, risikovillighed og markedsadfærd;
8. er af den opfattelse, at en diversificering af modeller kan udgøre en fordel i krisetider. De forskellige nationale og regionale karakteristika kræver en løbende tilpasning af strategien til de aktuelle forhold. For at fastholde og udbygge EU's og medlemsstaternes konkurrenceevne skal de eksisterende og velfungerende ordninger integreres i en europæisk indskudsgarantiordning;
9. mener desuden, at de europæiske banker også spiller en væsentlig rolle for virksomheder i og uden for EU, og som grundlag for den europæiske økonomi bidrager de i væsentligt omfang til et velfungerende indre marked i EU. En generel tillid hos borgerne og erhvervslivet til bankerne og finansinstitutterne er en nødvendig forudsætning for både offentlige og private investeringer i medlemsstaterne.

De offentlige bankers rolle i EU

10. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender, at der, trods bankkrisens katastrofale konsekvenser for den europæiske økonomi og pengeinstitutterne i flere medlemsstater, findes flere eksempler på, at der trods krisen var fuld sikkerhed bag borgernes formuer;
11. bekræfter, at de offentlige lokale og regionale banker selv under den økonomiske og finansielle krise var i stand til at bevare borgernes tillid på grund af deres målsætninger og lokale forankringer;
12. bekræfter, at de kommunale og regionale banker generelt ikke er profitorienterede, men arbejder i borgernes generelle interesser. De kommunale og regionale banker har på samme måde som medlemsstaternes erhvervsfremmende banker som primær opgave at støtte borgerne og virksomhederne lokalt. I samarbejde med de kommunale og regionale myndigheder bidrager de væsentligt til anlæg og opretholdelse af grundlæggende infrastrukturer samt finansiering af SMV'er, mikrovirksomheder og iværksættere;
13. påpeger, at de offentlige bankers aktiviteter er kendetegnet ved lav risiko og at de er reguleret på national og lokalt niveau, hvilket a priori forhindrer enhver udvikling af risikable transaktioner eller andre af de risici, der er forbundet med de kommercielle bankers aktiviteter. Offentlige banker kan under ingen omstændigheder anklages for at have forårsaget den økonomiske krise. Tværtimod beskyttede de ofte finansieringen af den offentlige sektor, da resten af finansmarkedet smeltede næsten helt ned;
14. anbefaler, at Kommissionens forslag af denne årsag ikke må være til ulempe for de offentlige lokale og regionale banker. Disse bankers struktur og arbejdsmåde må ikke vanskeliggøres til fordel for de store internationale banker. Det samme gælder for de offentlige erhvervsfremmende banker, der i målsætning og arbejdsform adskiller sig fra andre finansielle institutioner. Der skal tages højde for disse forskelle ved fastlæggelse af bidragssatser;
15. fastslår, at omfattende, nationale garantiordninger som f.eks. en sikring af institutterne i mange tilfælde udgør et hensigtsmæssigt supplement til en ren indskudsgarantiordning. En tilsvarende ordning, der i krisetilfælde ikke kun sikrer borgernes formuer, men også pengeinstituttet generelt via støtte fra de tilsluttede banker, styrker tilliden både hos borgerne og erhvervslivet. En sådan ordning vil også kunne minimere effekten på markedet i form af omstruktureringer;
16. gør i den sammenhæng udtrykkeligt opmærksom på, at Kommissionens forslag ikke må medføre en væsentlig ekstra byrde i form af bidrag til den europæiske indskudsgarantiordning for institutter, der allerede er omfattet af velfungerende institutionelle garantiordninger, så der dermed stilles spørgsmålstegn ved disse garantiordninger, der har bevist deres værd.

En bedre hensyntagen til retningslinjerne for bedre lovgivning

17. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at Kommissionen den 19.5.2015 fremlagde retningslinjer for et nyt system til bedre lovgivning. Før et forslag fremsættes, skal de relevante interessenter, ifølge reglerne, inddrages i form af en offentlig høring om de mulige aspekter af forslaget. En sådan offentlig høring kan i væsentligt omfang bidrage til legitimering af europæiske såvel som nationale og regionale retsakter, men er dog udeladt i forbindelse med det foreliggende forslag til EDIS;

18. kritiserer, at den anførte begrundelse ikke opfylder de krævede kriterier, ifølge artikel 2 og artikel 5 i nærhedsprotokollen (protokol (nr. 2) til Traktaten om Den Europæiske Union), ligesom der ikke er gennemført en konsekvensanalyse før fremlæggelse af forslaget. Konsekvensanalyser er et grundlæggende element i bedre lovgivningsprocesser. En manglende forudgående vurdering af en retsacts økonomiske, sociale og politiske virkninger kan medføre betydelige omkostninger og uønskede følgevirkninger. Derudover bidrager offentliggørelsen af resultaterne af en konsekvensanalyse væsentligt til en bedre gennemsigthed i lovgivningen;

19. opfordrer derfor Kommissionen til at gennemføre de manglende foranstaltninger og udarbejde en begrundelse vedrørende nærhedsprincippet, før forslaget forelægges de institutioner, der deltager i lovgivningsprocessen. Kun på baggrund af en identifikation af alle lovgivningsalternativer og en omfattende vurdering af forslagens virkninger kan de deltagende institutioner opnå praktisk velegnede resultater. Der består væsentlig tvivl om, hvorvidt Kommissionens forslag er foreneligt med nærheds- og proportionalitetsprincippet;

20. henviser i denne sammenhæng til, at ordninger til sikring af pengeinstitutter ikke er dækket af Kommissionens forslag. Konsekvenserne for de medlemsstater, der allerede har etableret tilsvarende ordninger i forbindelse med gennemførelse af direktivet til ny regulering af indskudsgarantiordninger fra 2014, vurderes at blive omfattende. I den sammenhæng beder udvalget Kommissionen om at redegøre for, hvordan sådanne ordninger behandles ifølge de nye forslag;

21. kræver, at de faktiske kvoter til beregning af bidrag indarbejdes i selve forslaget og ikke fastlægges af Kommissionen i form af delegerede retsakter. Beregningsgrundlaget har en betydelig indvirkning på forvaltningen af de berørte finansinstitutter og stabiliteten i indskudsgarantiordningerne og bør derfor afgøres med inddragelse af Rådet og Europa-Parlamentet.

Et hensigtsmæssigt retsgrundlag for en europæisk indskudsgarantiordning

22. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at kompetencetillægsklausulen i artikel 352 i TEUF snarere bør anvendes som retsgrundlag for et tilsvarende forslag frem for artikel 114 i TEUF. Artikel 114 i TEUF giver mulighed for tiltag til tilpasning af rets- og forvaltningsakter med henblik på realisering af det indre marked. Det tildeler dog ikke EU en generel lovgivningskompetence vedrørende det indre marked, men har udelukkende til formål at styrke det indre marked ved at fjerne hindringer på grund af divergerende nationale regler;

23. vurderer, at forslaget til en europæisk indskudsgarantiordning primært sigter mod finansiel stabilitet som grundlag for EU's økonomiske og monetære politik, og dermed bør artikel 352 i TEUF anvendes som retsgrundlag.

Europæisk finanspolitik — formuebeskyttelse som prioritet

24. Det Europæiske Regionsudvalg kræver først og fremmest afhjælpning af tilbageværende risici i bankernes regnskaber før etableringen af en europæisk indskudsgarantiordning. Kommissionens tidligere fremsatte forslag på området er langt fra tilstrækkeligt konkrete. En harmoniseret indskudsgarantiordning forudsætter logisk set konkrete tiltag til risikominimering, som under alle omstændigheder skal fastlægges, før den videre behandling af Kommissionens forslag;

25. mener, at en »one-size-fits-all«-løsning ikke er mulig på grund af banksektorens forskellige strukturer i medlemsstaterne. Tværtimod bør eksisterende, velfungerende ordninger bevares og indarbejdes i den europæiske ordning. Forslaget må under ingen omstændigheder nødvendiggøre en omlægning af alle ordningerne i medlemsstaterne, som allerede har været belastet af store omkostninger og betydelig usikkerhed vedrørende ordningernes funktionalitet og sikkerhed;

26. kræver en europæisk bankpolitik, der i fuldt omfang beskytter borgerne i EU og deres formuer. En sådan ordning skal først og fremmest bevare eller genskabe borgernes tillid til de finansielle systemers funktionsmåde. En europæisk indskudsgarantiordning må derimod ikke medføre, at højrisikospekulation fremmes eller på nogen måde støttes. Prioriteten bør være at fremme en solid finanspolitik med fornuftige modeller for pengeinstitutter set i et makroøkonomisk perspektiv;

27. mener endvidere, at en europæisk indskudsgarantiordning ikke må være til ulempe for finansinstitutter, der drives efter konservative principper. Banker, der overvejende beskæftiger sig med risikobehæftede bankforretninger skal opfylde strengere krav bl.a. i form af et højere bidrag til indskudsgarantiordningen for at undgå at de mindre pengeinstitutter, der primært beskæftiger sig med forretningsområder med langt lavere risiko, eller som kun finansierer realøkonomiske aktiviteter på lokalt niveau, hæfter med en uforholdsmæssigt høj andel;

28. kritiserer, at Kommissionens forslag til forordning ikke indeholder tilstrækkeligt detaljerede oplysninger til en konkret iværksættelse af den planlagte, europæiske Indskudsforsikringsfond. Det står blandt andet ikke klart, om, hvornår og i hvilket omfang midler til præventive hhv. alternative foranstaltninger vil være til rådighed. En ren indskudssikring kan sikre sparenes formuer, i det omfang garantikapital er til rådighed, men spørgsmål om hæftelse er ikke omfattet. Både af økonomiske og politiske grunde bør afhjælpning af problemer omkring hæftelse være første prioritet.

Bruxelles, den 12. oktober 2016.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*
